

чивка бѣ необходима, защото трѣбваше да прѣминатъ високитѣ прѣдни склонове на планината.

Като си закусиха и отпочинаха, тѣ съ нови сили трѣгнаха по каменистата пѣтека на горѣ. Пѣтьтъ бѣ стрѣменъ и труденъ. Но тѣ не бързаха: слѣдъ нѣколко крачки се спираха, обръщаха се назадъ и разглеждаха долината, която тѣ прѣди малко напустнаха. Тази умора скоро бѣ изкупена съ хубавата гледка, която имъ се откри, като се изкачиха на прѣдния склонъ на планината. Тѣ останаха вѣцпенени отъ новата картина. Тѣ не мислиха, че ще видятъ такива красиви мѣста задъ високия склонъ! Прѣдъ тѣхнитѣ очи се отвори една планинска *кутловина*, заградена отъ склона и билото на балкана. Погледа имъ се луташе, губѣше на различни красиви точки: ту се спираше на зелената и голѣма поляна, ту въ гѣститѣ и млади горички, раздѣлени тукъ-тамъ съ полянки, долинки, долове

Но радостта имъ бѣ неизказано голѣма, когато видѣха въ срѣдата на котловината една малка рѣчица, какъ се провира като змия и само тогава чуха нейния шумъ. . . . Дѣцата веднага се отзоваха при нея и дълго гледаха чистата балканска вода, какъ нѣкъдѣ тихо върви, а понадолу съ шумъ се спуска отъ високо и образува хубава бѣла пѣна.

Дойде врѣме за обѣдъ. Тѣ рѣшиха да обѣдватъ при рѣката и слѣдъ два часа да трѣгнатъ за върха. Върхътъ бѣ покритъ, по горѣ отъ срѣдата, съ гѣста хубава гара.

Двамата туристи избраха много хубаво мѣсто до рѣката. Тѣ се разположиха на зелената